

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ПОСЕТИХ ОТНОВО...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

ПОСЕТИХ ОТНОВО... [0]

*... Посетих отново
туй кътче на света, където бях
изгнаник две години неусетни.
Години десет минаха — и много
неща в живота ми се промениха,
и аз, съгласно общите закони,
се промених — но пак съм тук сега,
и миналото в мене оживява,
и сякаш снощи се разхождах в тези
горички...*

*Ето я къщурката —
там с клетата си няня аз живях.
Старицата я няма — зад стената
не чувам вече тежките ѝ стъпки,
нито пък бдението ѝ усърдно.*

*Ето и оня хълм горист, над който
седял съм неподвижен и съм гледал
към езерото, спомняйки си тъжно
за други брегове, други вълни...
Всред ниви златни и поля зелени
синее то, простряно нашироко;
върз неговите тайнствени води
рибар се движи, влачи вехти мрежи.
Отвъд, по бреговете полегати
са пръснати селца, а пък зад тях —
превита мелница криле безсилни
върти по вятъра...*

А на междата
на дядовите ми земи, където
къмто върха се вие път, изровен
от дъждове, стърчат три стари бора.
Единият е малко по-встрани,
а двата други, плътно доближени, —
край тях, когато под луната яздох,
приветстваха ме техните върхари
с познато шумолене. Днес пак минах
оттам, и те все същите си бяха,
все същото познато шумолене, —
но покрай корените остарели
(където някога бе пусто, голо),
израсла е сега горичка млада —
една зелена челяд. Крехки храсти
са сгушени под боровата сянка,
като деца. И все тъй настрани
стои си оня бор самотен, мрачен,
подобно стар ерген, и там е пусто,
като преди...

Приветствувам те, младо
и непознато племе! Знам, че няма
да видя твойта късна, силна възраст,
когато ти познайниците стари
ще надвишиш, главите им ще скриеш
от всеки взор. Не нека моят внук
да чуе вашия привет, когато
завръща се от дружеска беседа,
изпълнен с весели, приятни мисли,
и като мине покрай вас в нощта,
за мене да си спомни...

1835

[0] Стихотворението точно пресъздава пейзажа на Михайловское, където е родовото имение на Пушкин, където са

любимите му места, възпявани от него и по-рано. А доколко е точен поетът в пресъздаването на своя душевен мир, личи по едно писмо до съпругата му: „В Михайловское заварих всичко постарому, освен дето я няма вече моята няня и че около старите борове, през време на моето отсъствие, се е издигнало младо борово семейство, което ми е досадно да гледам, също както ми е досадно да гледам младите кавалергарди на баловете, на които аз отдавна вече не танцувам.“

Това е явен намек към суетната съпруга и сякаш е предвестие за бъдещия трагичен конфликт с Жорж Дантес. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.